Ovenstående problemstillinger gælder tilsvarende i forhold til selskaber omfattet af SEL § 32 og LL § 16 B. Skatteministeriet bedes oplyse, hvilke konsekvenser i relation til hvem, der ejer aktierne, den foreslåede bestemmelse i ABL § 4A, stk. 3 får, når sådanne selskaber i et enkelt indkomstår ikke opfylder betingelsen for at udløse CFC-beskatning, og selskaberne derfor i det pågældende indkomstår ikke er omfattet af de nævnte bestemmelser?

Det angives i bemærkningerne til stk. 3, 1. pkt., at ved vurderingen efter ABL § 4A, stk. 3, skal det forudsættes, at der er tale om CFC-selskaber (og dermed skattepligtige selskabsaktionærer), hvis selskaberne inklusive aktieafkastet fra driftsselskabet er omfattet af CFC-reglerne. Det ses ikke at være i overensstemmelse med indholdet i den nuværende formulering i SEL § 32 og LL § 16 H at medregne aktieafkast fra driftsselskabet. FSR hører gerne ministeriets kommentarer hertil.

2.2. Faste driftssteders aktiebesiddelse

Det følger af den nugældende og den foreslåede ABL § 4A, stk. 3, at faste driftssteder også som aktionær i mellemholdingselskabet kan blive ramt af bestemmelsen. Dette giver anledning til følgende spørgsmål:

a. Kan Skatteministeriet bekræfte, at mellemholdingreglen alene gælder for faste driftssteder, hvortil aktier i mellemholdingselskabet kan henføres efter de gældende allokeringsprincipper?

b. Er det ministeriets opfattelse, at når et dansk fast driftssteds ejerandel skal opgøres for at bestemme, om der for det faste driftssted er tale om en datterselskabsaktie eller en porteføljeaktie, da skal aktier, som dets udenlandske hovedkontor ejer og som ikke efter gældende allokeringsprincipper skal henføres til det faste driftssted, også medregnes? Det bemærkes i denne forbindelse, at ved beskatning af udbytter (SEL § 13, stk. stk. 1, nr. 2) medregnes aktier som ejes af det udenlandske hovedkontor og som ikke efter gældende allokeringsprincipper skal henføres til det faste driftssted, når det skal afgøres, om ejerkravet på 10% er opfyldt. Gælder det samme i forhold til kvalifikationen af aktien som sådan?

2.3. Fonde omfattes af § 4A, stk. 3

Skatteministeriet anfører i bemærkningerne at værnsreglen også finder anvendelse for fonde omfattet af fondsbeskatningsloven, idet disse fonde skal opgøre den skattepligtige indkomst efter skattelovgivningens almindelige regler for indregistrerede aktieselskaber.

I praksis gælder selskabsskattelovgivningens regler ikke fuldt ud for fonde. Fonde kan eksempelvis ikke sambeskattes med koncernforbundne selskaber eller gennemføre en skattefri tilførsel af aktiver etc. Da rækkevidden af bemærkningerne om at fonde også er omfattet af værnsreglen er uklar, skal FSR anmode om, at det præciseres nærmere i hvilket omfang fonde omfattes af værnsreglen, og at dette kommer til at fremgå klart af lovbestemmelsen.

2.4. Minimum 10% ejerandel i hvert ejerled

FSR finder det velbegrundet med den foreslåede ændring til ABL § 4A, stk. 3 om, at mellemholdingreglen kun finder anvendelse på direkte eller indirekte selskabsaktionærer, der i hvert led ejer minimum 10% af aktiekapitalen i det underliggende selskab. Reglen er nødvendig for at undgå at aktionærerne bliver beskattet to gange.

Skatteministeriet bedes oplyse, om der stadig ved vurderingen af, om en aktionær i mellemholdingselskabet kan modtage skattefrit udbytte fra datterselskabet, skal medregnes porteføljeejerandele, der ejes udenom mellemholdingselskabet.

Skatteministeriet bedes således oplyse, om reglen finder anvendelse i følgende situation:

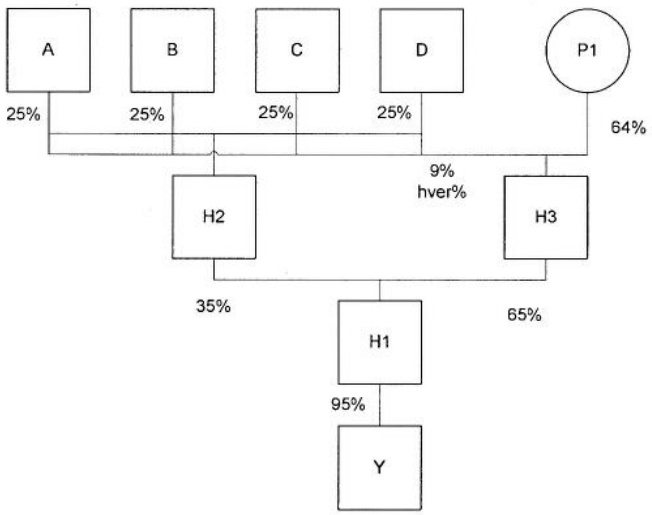

I eksemplet kan det konkluders, at H1 ikke er et mellemholdingselskab, fordi H3 ejer over 50% af Y og 64% af H3 ejes af personen P. Næste spørgsmål bliver, om H2 er et mellemholdingselskab.

A-D ejer via H2 hver 8,75% af aktiekapitalen i H1 og kan således ikke modtage skattefrit udbytte (det forudsættes, at det er vurdering af aktiebesiddelse i H1, der er relevant, jf. kommentarerne under afsnit 2.7 nedenfor). A-D ejer dog også 9% af H3, der igen ejer 65% af aktiekapitalen i H1. Dvs. A-D ejer hver 5,9% af aktiekapitalen i H1 via H3. Da disse ejerandele bør tælles med vil A-D i alt eje 14,65% hver af aktiekapitalen i H1 og ville dermed kunne modtage skattefrit udbytte ved direkte ejerskab i H1.

Skatteministeren anmodes om at bekræfte denne opfattelse.

2.5. ABL § 4A, stk. 3, nr. 2 – Udøvelse af reel virksomhed

Skatteministeriet angiver i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i ABL § 4A, stk. 3, nr. 3, 2. del af eksemplet, at det skal vurderes, hvorvidt MH2 udøver reel økonomisk virksomhed vedrørende aktiebesiddelsen i D. I det pågældende eksempel ejer MH2 aktier i MH1, som ejer aktier i D

Ifølge den foreslåede ABL § 4 A, stk. 3, nr. 2, går betingelsen på, hvorvidt mellemholdingselskabet udøver reel økonomisk virksomhed vedrørende aktiebesiddelsen, hvorimod det ikke nævnes hvilken aktiebesiddelse, der skal fokuseres på. Det kan virke uklart om den reelle økonomiske virksomhed skal udøves i forhold til driftsselskabet eller mellemholdingselskabet og det skal i den forbindelse nævnes at det er uklart, hvordan der kan udøves reel økonomisk virksomhed i forhold til aktier, der alene er indirekte ejet. FSR skal anmode ministeriet om at dette nærmere præciseres i det endelige lovforslag.

Såfremt MH1 ikke er et mellemholdingselskab skal FSR anmode Skatteministeriet om at bekræfte, at det er den reelle økonomiske virksomhed vedrørende aktiebesiddelsen i MH1, der skal vurderes.

2.6. ABL § 4A, stk. 3, nr. 3 – mellemholdingselskaber med 100% ejerskab

FSR finder det positivt, at der lægges op til en "opblødning" af reglerne på dette område. Et af de væsentlige problemer med mellemholdingreglen er, at den ikke tager højde for, at akkvisitionsgæld ofte placeres i mellemholdingselskabet for at aktierne i driftsselskabet kan stilles til direkte sikkerhed for akkvisitionsgælden. Udbytter fra driftsselskabet kan således herefter anvendes til tilbagebetaling af akkvisitionsgæld i mellemholdingselskabet.

I eksemplet til stk. 3, nr. 3, 1. del af eksemplet i lovudkastet vil akkvisitionsgælden typisk ligge i MH 1. Idet mellemholdingreglen efter gældende regler allerede finder anvendelse, når driftsselskabet udlodder udbytte til MH 1, betyder dette, at driftsselskabet skal indeholde kildeskat for samtlige aktionærer i MH2 og MH3. Udloddes der således 100, fra D til MH1 vil kun 75 (100 minus kildeskat på 25)være til rådighed for MH 1 til indfrielse af akkvisitionsgælden. I tilfælde hvor mellemholdingselskabet ejer samtlige aktier i driftsselskabet løses dette problem med den foreslåede ændring, hvorefter kun mellemholdingselskaber der ikke ejer driftsselskabet 100% er omfattet af værnsreglen.

FSR mener dog at ændringen er utilstrækkelig i forhold til de mange tilfælde, hvor mellemholdingselskabet erhverver mindre end 100% af aktierne i driftsselskabet. For disse akkvisitioner løses problemet ikke med den foreslåede ændring, og efter FSRs opfattelse bør der som minimum laves en løsning, der giver medarbejdere i datterselskabet mulighed for at erhverve medarbejderaktier uden at værnsreglen finder anvendelse.

I tilfælde, hvor der er udstedt tegningsretter eller konvertible gældsbreve bedes Skatteministeriet bekræfte, at mellemholdingselskabet fortsat anses for at eje hele kapitalen.

Bestemmelsen angiver, at mellemholdingselskabet ikke skal eje hele aktiekapitalen i datterselskabet. FSR skal anmode Skatteministeriet om at præcisere – evt. ved eksempler - hvad der menes med betegnelsen "datterselskabet" i forhold til betegnelsen driftsselskabet, som nævnt i eksemplet til stk. 3, nr. 3.

2.7. ABL § 4A, stk. 3, nr. 5 – mere end 50% af aktionærerne kan ikke modtage skattefrit udbytte

Der skal ved vurderingen af, om mellemholdingreglen i ABL § 4A, stk. 3 finder anvendelse, startes nederst i koncernstrukturen. Dvs. i en struktur, som beskrevet i bemærkningerne til § 4A, stk. 3, nr. 3, hvor MH1 ejer 20% af aktierne i D, og MH1 er 100% ejet af MH2, der igen ejes af selskabsaktionærerne 1-3, skal det først konstateres, om MH1 er et mellemholdingselskab ud fra kriterierne i ABL § 4A, stk. 3, nr. 1-5. Herefter skal vurderes, hvorvidt MH2 er et mellemholdingselskab osv.

Skatteministeriet skriver i bemærkningerne at "*Spørgsmålet er således ikke, om MH 2 ejer alle aktierne i MH 1, men om MH 2 ejer alle aktierne i D. På samme måde som spørgsmålet ikke er, om selskabsaktionærerne kan modtage skattefrie udbytter fra MH 1, men om udbytterne kan modtages skattefrit fra D*".

I eksemplet konstateres det ikke endeligt, hvorvidt MH 1 er et mellemholdingselskab. Skatteministeriet bedes bekræfte, at ved vurderingen af, om MH2 er et mellemholdingselskab, dvs. ved vurderingen af om MH2 kan modtage skattefrit udbytte, skal der *kun* ses igennem MH1, såfremt det forinden er konstateret, at MH1 er et mellemholdingselskab, fordi MH1 opfylder alle betingelserne i § 4A, stk. 3, nr. 1-5.

FSR forstår reglen således, at såfremt MH1 ikke opfylder én af betingelserne i stk. 3, nr. 1-5, eksempelvis fordi MH1 er et børsnoteret selskab, eller fordi MH1 udøver reel økonomisk virksomhed vedrørende aktiebesiddelsen, skal der ikke ses igennem MH1 ved vurdering af, hvorvidt andre selskaber højere oppe i koncernstrukturen opfylder betingelserne for at være et mellemholdingselskab.

Skatteministeriet bedes bekræfte denne opfattelse.

Der er i Skatteministeriets svar til FSR - offentliggjort i SKM2010.203.DEP - omtalt følgende struktur i eksempel H:

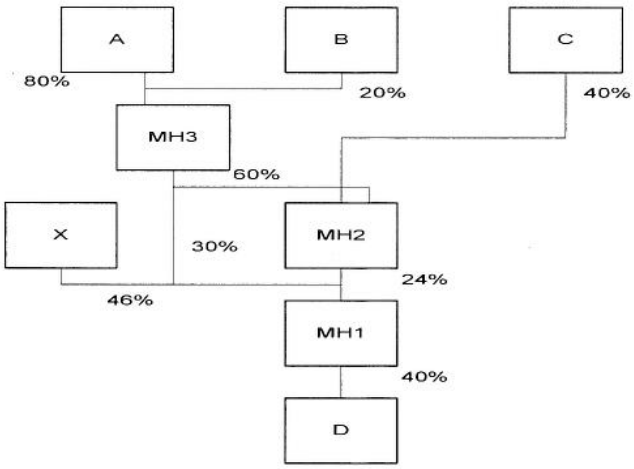

I eksemplet konstateres det først, at MH1 ikke er et mellemholdingselskab. Dernæst ses der på om MH2 er et mellemholdingselskab, hvilket ministeriet kommer frem til.

Dette skyldes, at mere end 50% af selskabsaktionærerne i MH2 ikke ville kunne modtage skattefrit udbytte, såfremt de havde ejet aktierne direkte i MH1.

Der ses til gengæld igennem MH3, når MH2 vurderes. Dette til trods for, at MH3 ikke er et mellemholdingselskab, idet mere end 50% af aktiekapitalen i MH3 er ejet af aktionærer, der ville kunne modtage skattefrit udbytte, ved direkte ejerskab af MH1.

Dette må efter FSRs opfattelse være en fejl. MH3 burde blokere, netop fordi MH3 ikke er et mellemholdingselskab. I dette tilfælde omfattes MH3 ikke af mellemholdingreglen fordi mere end 50% af kapitalen i MH3 ejes af selskabsaktionærer, der ville kunne modtage udbytter fra MH1 skattefrit. Det kunne i andre tilfælde skyldes, at MH3 eksempelvis var børsnoteret. Var MH3 børsnoteret, ville det være umuligt for MH1 at vide, hvilke aktionærer, der ejer aktier i MH3. Det var i øvrigt netop derfor børsnoterede selskaber blev undtaget fra værnsreglen.

FSR skal anmode Skatteministeriet om at redegøre for, om det er hensigten, at der skal være denne forskel, afhængigt af om der ses ned i koncernen eller op i koncernen.

I relation til § 4A, stk. 3 nr. 5 bedes Skatteministeriet endvidere oplyse, om aktier, som et fast driftssteds hovedkontor må anses for at eje, skal tælles med til det faste driftssteds beholdning når det skal vurderes om et dansk fast driftssted af et udenlandsk selskab opfylder betingelserne for skattefrit udbytte?

3. Til lovudkastet § 1, nr. 2. – ABL § 4A, nyt stk. 4 og 5

3.1. ABL § 4A, stk. 4 Udpegning af ejerne af aktierne

Ifølge det foreslåede stk. 4 i ABL § 4A skal den øverste aktionær anses for at eje aktierne i driftsselskabet, hvis aktierne efter mellemholdingreglen anses for ejet af flere selskabsaktionærer. I bemærkningerne angives det, at konsekvensen er, at "den underliggende" aktionærs ejerskab "bortfalder". Gælder dette - bortfaldet af ejerskab - i andre relationer end i forhold til aktieavance og udbyttebeskatning?

Skatteministeriet bedes redegøre for hvorledes § 4A, stk. 4 skal fortolkes i relation til nedenstående struktur.

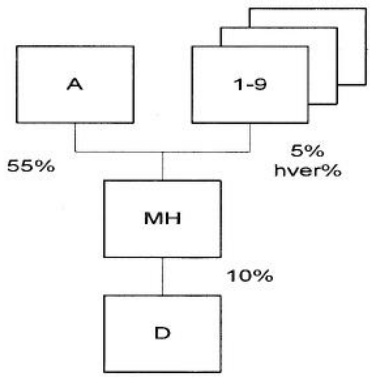

I eksemplet, der er beskrevet i bemærkningerne til §1, nr. 1. på side 37, skal A anses for at eje 5,5% af aktiekapitalen i D, idet mellemholdingreglen finder anvendelse.

Mellemholdingselskabsreglen finder derimod ikke anvendelse i relation til aktionærerne 1-9, idet disse hver ejer under 10% i MH. MH må som følge heraf anses for at eje de resterende 4,5% af aktiekapitalen i D. Skatteministeriet anmodes om at redegøre for, hvorledes MHs aktier i D skattemæssigt skal behandles.

3.2. ABL § 4A, stk. 5 Kildeskat på udbytte fra driftsselskabet

Som tidligere påpeget af FSR giver mellemholdingreglen anledning til store praktiske vanskeligheder i relation til indeholdelse af kildeskat på udbytte fra driftsselskabet. FSR finder det positivt, at Skatteministeriet er enig heri, og er indstillet på at løse problemet.

Konsekvensen af, at mellemholdingreglen finder anvendelse er, at aktierne i driftsselskabet anses for ejet direkte af mellemholdingselskabets direkte eller indirekte selskabsaktionærer omfattet af SEL § 1, § 2, stk. 1, litra a, §§ 31 A eller 32, eller ligningslovens § 16 H, og som i ethvert led mellem aktionæren og mellemholdingselskabet ejer mindst 10% af aktiekapitalen i det underliggende selskab. Ved udlodning af udbytte fra driftsselskabet som illustreret i eksemplet i bemærkninger til lovudkastets § 1, nr. 2, stk. 5 (side 41-42), skal der indeholdes kildeskat, hvilket bevirker, at der de facto udloddes et mindre beløb fra driftsselskabet til mellemholdingselskabet.

Skatteministeriet foreslår dette problem løst ved, at forpligte de direkte eller indirekte selskabsaktionærer i mellemholdselskabet til at betale et beløb svarende til skatteværdien af deres andel af det udloddede beløb til mellemholdingselskabet. Ifølge ministeriet vil det være tilstrækkeligt, at der optages en fordring på de aktionærer hvorpå skatten hviler.

Det er FSRs holdning, at det fremlagte lovudkast ikke på en praktisk anvendelig måde løser de problemer, der tidligere er blevet påpeget af FSR, og derudover kan give anledning til en række nye praktiske og juridiske vanskeligheder.

Henset til, at de aktionærer, der som følge af mellemholdingreglen er selskabsaktionærer, er fuldt skattepligtige efter selskabsskatteloven, og således har pligt til at indsende selvangivelse, finder FSR det meget vidtgående og ude af proportioner med en løsningsmodel som den foreslåede.

Modellen er praktisk meget vanskeligt at gennemføre, alene af den grund, at driftsselskabet ofte ikke har de nødvendige oplysninger om direkte og indirekte aktionærer. Det udloddende

selskab pålægges med modellen en uforholdsmæssig stor byrde og kan risikere straf, såfremt der ikke er indeholdt kildeskat korrekt. Dette er efter FSRs opfattelse uproportionalt set i forhold til, at selskabsaktionærerne i forvejen har pligt til at indsende selvangivelse til SKAT, hvor udbytte på porteføljeaktier skal angives.

FSR finder endvidere, at reglen er problematisk i forhold til både gældende selskabsretlige og regnskabsmæssige principper. Allerede ved at mellemholdingselskabet får et mindre beløb i udbytte, har mellemholdingselskabet reelt betalt en skatteregning på vegne af enkelte af aktionærerne mod til gengæld, at få en fordring på de pågældende aktionærer. Det forekommer meget tvivlsomt om dette er i overensstemmelse med de selskabsretlige regler, og Skatteministeriet anmodes om nærmere at redegøre herfor, og herunder foreslås det at reglernes udformning drøftes nærmere med Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Skatteministeriets eksempel til § 4A, stk. 5 synes indirekte at forudsætte, at der sker videreudlodning fra mellemholdingselskabet til aktionærerne, således at mindretalsaktionærer i mellemholdingselskabet ikke risikerer at blive stillet dårligere. Det er dog langt fra sikkert, at mellemholdingselskabet har frie reserver til at udlodde udbytte, og den foreslåede model løser derfor ikke problemet.

Mindretalsaktionærerne vil endvidere stå med risikoen for at fordringen på visse andre aktionærer ikke er kurs pari værd og evt. værdiløs, såfremt aktionæren hvortil fordringen er knyttet viser sig at være insolvent.

Da det efter FSRs opfattelse er helt uproportionalt og juridisk meget betænkeligt foreslås i stedet, at der indføres en undtagelse til kildeskattelovens bestemmelser om indeholdelse af kildeskat, når skattepligten opstår som følge af anvendelse af mellemholdingreglen i ABL § 4A, stk. 3 og § 4B, stk. 2. En sådan undtagelse synes at være uproblematisk, da selskabsaktionærerne vil være omfattet af dansk skattepligt, og derfor har pligt til at selvangive udbytte på porteføljeaktier. Herved kommer de selskaber der anses for porteføljeaktionærer til at betale den udbytteskat som mellemholdingreglen har til hensigt at opkræve, hvilket er langt mere enkelt og rimeligt. Samtidig undgås det at påvirke fordelingen af værdierne mellem aktionærerne i en ejerstruktur.

Det skal endvidere nævnes, at Regnskabsteknisk Udvalg hos FSR også har gennemgået lovudkastet. Regnskabsteknisk Udvalg har inspireret til en del af ovenstående bemærkninger, herunder at der med den forslåede regel vil være behov for yderligere præciserende regler, herunder både skattemæssigt, regnskabsmæssigt og selskabsretligt om fastsættelse af

forrentning, forfaldstidspunkt og betaling af fordringen, og hvilken part der fastsætter disse satser og tidspunkter. Der vil formentlig også være behov for både regnskabsmæssige og selskabsretlige regler om konsekvenser ved salg af MH1 hvori fordringen er optaget. Det forekommer endvidere uhensigtsmæssigt i givet fald at fastsætte regler om, at selskabsaktionærer kan blive forpligtet til at indbetale yderligere beløb til et selskab som man direkte eller indirekte er aktionær i, normalt hæfter man jo kun med sit indskud i selskaber med begrænset ansvar.

4. Ikrafttrædelsesbestemmelser vedrørende mellemholdingreglen:

Ifølge høringsudkastet skal den nye formulering af ABL § 4 A have virkning for indkomstår, der påbegyndes efter lovens ikrafttræden.

Som påpeget af Skatteministeriet har den hidtidige formulering været uheldig i forhold til selskabsaktionærer, der har porteføljeaktiebesiddelser i mellemholdingselskaber. Derudover har anvendelsen af reglen i høj grad været karakteriseret ved Skatteministeriets formålsfortolkning, og ikke selve ordlyden af lovbestemmelsen. FSR skal derfor opfordre Skatteministeriet til at der bliver mulighed for – hvis det ønskes – at anvende de foreslåede regler fra samme tidspunkt, som den oprindelige regel i ABL § 4A, dvs. ved påbegyndelsen af indkomståret 2010.

Skulle Skatteministeriet mod forventning ikke være indstillet herpå, bedes det oplyst, hvilke konsekvenser det får for porteføljeselskabsaktionærer, når de ikke længere omfattes af mellemholdingreglen ved ikrafttræden af den foreslåede formulering - skal de i så fald anses for at have afstået aktier?

Selskabsaktionæren og mellemholdingselskabet kan have forskellige indkomstår, og den foreslåede regel kan derfor få virkning for disse på forskellige tidspunkter. Det får særligt betydning i forhold til den foreslåede regel i ABL § 4 A, stk. 4. Hvordan skal denne regel f.eks. håndteres, hvis selskabsaktionæren er blevet omfattet af den nye formulering af ABL § 4 A, mens mellemholdingselskabet ikke er?

5. Mellemholdingreglen og opgørelsen af en nettokursstabssaldo

Ifølge § 22, stk. 9 i lov nr. 525 af 12. juni 2009 skal der for porteføljeaktier, der ejes ved indgangen til indkomståret 2010 fastsættes en indgangsværdi, der som hovedregel fastsættes til handelsværdien. Såfremt den skattemæssige anskaffelsessum er større end handelsværdien har selskaber mulighed for at opgøre en nettotabssaldo.

Nettokurstab der indgår i saldoen skal nedsættes, i det omfang selskabet i indkomstårene 2007-2009 har været fritaget for at medregne modtagne udbytter af aktierne. Endvidere kan nettokurstab på aktier, hvor selskabet i ejerperioden har kunnet modtage skattefrie udbytter efter selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2 ikke medregnes.

I tilfælde hvor mellemholdingreglen finder anvendelse ved indgangen til indkomståret 2010 og selskabsaktionærerne derved anses for at eje porteføljeaktier i driftsselskabet, anmodes Skatteministeriet om at redegøre for, hvorledes nettokurstabssaldoen skal opgøres.

6. Til lovudkastet § 1, nr. 5 – Kapitalindskud med efterfølgende indfrielse

Som noget nyt anføres det i ABL § 28, at der også skal ske nedskrivning af anskaffelsessummen i tilfælde, hvor en fordring eller en sikkerhedsstillelse overdrages. FSR skal anmode Skatteministeriet om at illustrere dette med eksempler.

7. Til lovudkastet § 1, nr. 6 - ABL § 33A - Skift i status fra datterselskabsaktier/koncernselskabsaktier til porteføljeaktier

Det følger af ABL § 33 A, at i tilfælde, hvor aktier skifter skattemæssig status, skal aktierne anses for afstået og anskaffet igen til handelsværdien på tidspunktet for skiftet i skattemæssig status. Bestemmelsen i § 33 A indeholder generelt en risiko for at fiktive gevinster beskattes efter, at der er opstået statusskifte.

Skatteministeriet har i lovudkastet erkendt dette problem, og forslår derfor en regel, hvorefter tab på aktier erhvervet i perioden 23. april 2006 til 22. april 2009 kan fradrages i gevinst på samme aktier, såfremt aktierne den 22. april 2009 (datoen for fremsættelse af lovforslaget) var datterselskabsaktier/koncernselskabsaktier, og aktierne ved et senere skifte i status fra datterselskabsaktier/koncernselskabsaktier til portefølje aktier har en markedsværdi, der er mindre end den skattemæssige anskaffelsessum.

Tabsfradraget betinges yderligere af, at aktierne er erhvervet i perioden 23. april 2006 til 22. april 2009, og at skiftet i skattemæssige status fra datterselskabsaktier/koncernselskabsaktier sker senest i det fjerde indkomstår efter erhvervelsen af aktierne.

FSR er enig med Skatteministeriet i, at der er behov for en regel, der sikrer, at tab som aktionæren før vedtagelsen af lov nr. 525 af 6. juni 2009 havde fradrag for, ligeledes kan fradrages i fremtidige gevinster på samme aktier.

Det er dog FSRs opfattelse at den foreslåede ændring ikke er tilstrækkelig. Ændringen bør også sikre aktionærer mod fremtidig beskatning af fiktive gevinster, uanset om den enkelte aktionær før fremsættelsen af lovforslaget havde fradrag for et tab på de pågældende aktier, dvs. uanset om aktierne var ejet mindre end 3 år den 22. april 2009.

Såfremt aktionæren i eksemplet i lovudkastet pkt. 3.1.1.1. (side 15 – 16) havde erhvervet sine aktier i januar 2006 ville aktionæren ud fra en markedsværdi ultimo 2010 på 200 mio. kr. blive beskattet af en gevinst på 50 mio. kr. Eftersom aktionæren anskaffede sine aktier for 350 mio. kr. har aktionæren reelt ikke haft en gevinst på aktierne, men derimod et tab på 150 mio. kr. Beskatningen sker derfor udelukkende af skattetekniske grunde.

FSR finder det urimeligt at fiktive gevinster, som illustreret i eksemplet, beskattes, og henviser endvidere til Skatteministeriets kommentar til ændringsforslaget til L 202, der blev fremsat den 25, maj 2009, hvor ministeriet foreslog at indføre den såkaldte nettotabssaldo. Baggrunden herfor var ifølge ministeriets bemærkninger, at det fandtes urimeligt i lyset af udviklingen på aktiemarkedet, at beskatte en gevinst som aktionæren ikke havde haft, jf. kommentarerne til nr. 46. Det er efter FSRs opfattelse præcis de samme argumenter, der bør gøre sig gældende i dette tilfælde.

Beskatningen af den fiktive gevinst på 50 mio. kr. bør ikke ske, ligesom at der ikke skal gives fradrag for tabet på 150 mio.kr. ultimo 2010, eftersom dette er opstået, mens aktierne var datterselskabsaktier/koncernselskabsaktier. Dermed vil der være symmetri i beskatningen. De nuværende regler indeholder en klar asymmetri i beskatningen, en asymmetri som det foreliggende lovforslag ikke løser.

Symmetri kan derimod opnås ved, at fradrag for tab på aktier, der har skiftet status fra datterselskabsaktier/ koncernselskabsaktier til porteføljeaktier gøres uafhængig af, hvornår aktierne er anskaffet og hvornår statusskiftet sker. Symmetrien vil som udgangspunkt opnås netop fordi tabet, ifølge bestemmelsens nuværende formulering, kun kan modregnes i gevinster på de samme aktier.

Det fremgår af Skatteministerens svar (alm. del nr. 285) til Folketingets Skatteudvalg af 29. oktober 2009 at Skatteministeren ikke er enig i ovenstående. Skatteministeren henviser bl.a. til, at tabet vil kunne modregnes i afkast fra nye aktiviteter tilført i forbindelse med en skattefri omstrukturering. FSR finder at dette alene vil være aktuelt i meget få tilfælde, hvilket ikke kan begrunde en urimelig beskatning af fiktive aktieavancer, der potentielt vil ramme mange aktionærer. Problemet bør derfor løses eventuelt ved at betinge anvendelsen af tabet af, at der er opnået en dispensation fra SKAT. FSR hører gerne ministeriets kommentar hertil.

8. Til lovudkastet § 1 og § 6 - "Kreditaktier"

I tilknytning til de nye regler vedrørende ikke indbetalt selskabskapital, bedes Skatteministeriet bekræfte, at den fordring, som selskabet har på aktionæren på den "ikke-indbetalte" kapital, først forrentes fra det tidspunkt, hvor selskabet indkalder kapitalen?

9. Til lovudkastet § 3 – Fonde

Det foreslås indført i FBL § 3, stk. 3, at fonde ikke kan anvende realisationsprincippet på aktier optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, hvis fonden i et indkomstår har anvendt lagerprincippet på sådanne aktier. Skatteministeriet bedes bekræfte, at dette kun gælder, såfremt fonden har anvendt lagerprincippet efter at de nu foreslåede regler har fået virkning.

Det foreslås også, at kravene til fondens udlodninger i forhold til anvendelse af realisationsprincippet kan anses for opfyldt, selvom fonden har anvendt midler til betaling af kildeskat på udbytte.

Skatteministeriet anmodes om at oplyse, hvorvidt dette også gælder, hvis kildeskatten vedrører aktier i et datterdatterselskab, som fonden har måttet betale, fordi en udenlandsk skattemyndighed har fundet, at fonden er "beneficial owner" af aktierne, og derfor har set bort fra, at aktierne rent faktisk ejes af fondens datterselskab?

10. Til lovudkastet § 4 – Skattefri tilførsel af aktiver

Fusionsskattedirektivet (direktiv 90/434/EØF) giver selskaber, der er omfattet af begrebet selskab i en medlemsstat jf. artikel 3, retskrav på at kunne gennemføre en tilførsel af aktiver efter reglerne i direktivet, når selskaberne er beliggende i to eller flere medlemsstater.

I Danmark er direktivets bestemmelse indført ved fusionsskattelovens § 15 C, der udover tilførsler mellem selskaber i to eller flere medlemslande tillige finder tilsvarende anvendelse på tilførsler af aktiver mellem et dansk indskydende selskab og et dansk modtagende selskab.

I sagen SEVIC Systems AG C-411/03 ønskede et selskab etableret i Tyskland at fusionere med et selskab etableret i Luxemburg. Grundet tyske selskabsretlige regler nægtede de tyske myndigheder at registrere fusionen, idet kun selskaber etableret i Tyskland kunne gøre brug af de tyske selskabsretlige fusionsregler.

Domstolen fandt i præmis 19 at:

> *"Grænseoverskridende fusioner opfylder ligesom andre selskabsomdannelser behovet for samarbejde mellem og sammenlægning af selskaber med hjemsted i forskellige medlemsstater. De er særlige fremtrædelsesformer i forbindelse med udøvelsen af etableringsfriheden, som er vigtige for det indre markeds tilfredsstillende funktion, og hører dermed til blandt de erhvervsmæssige aktiviteter, med hensyn til hvilke medlemsstaterne er forpligtede til at respektere den ved artikel 43 EF foreskrevne etableringsfrihed."*

Domstolen fandt således at en fusion var en transaktion omfattet af begrebet "etablering" i henhold til traktaten.

Registrering af en fusion mellem et tysk selskab og et selskabs etableret i Luxemburg, kunne således ikke nægtes, når registrering af en fusion mellem to tyske selskaber var muligt.

Norge, Island og Liechtenstein har alle underskrevet EØS aftalen, der giver personer og selskaber i de pågældende lande ret til at etablere sig i EU på samme vilkår, som det enkelte medlemsland tillader det, jf. aftalens artikel 31. Dvs. EØS aftalen indeholder ligesom Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde et forbud mod diskrimination i forbindelse med etablering af virksomhed i andre EU og EØS lande.

Da domstolens præmis også omtaler "andre selskabsomdannelser" er det FSRs opfattelse, at en tilførsel af aktiver tilsvarende vil være omfattet af begrebet "etablering". Fusionsskattelovens § 15 C indeholder derfor en diskriminerende bestemmelse ved at

udelukke tilførsler fra selskaber beliggende i EØS stater fra beskatning efter fusionsskattelovens bestemmelser.

Det er endvidere FSRs opfattelse, at en sådan diskrimination ikke kan retfærdiggøres ud fra tvingende almene hensyn.

Fusionsskattelovens § 15 C, stk. 1 bør derfor ændres, således at tilførsler fra/til EØS lande ligeledes kan gennemføres efter reglerne i fusionsskatteloven.

11. Til lovudkastet § 8 – Rentefradragsbegrænsningsreglerne i SEL § 11B

Formålet med indførelsen af renteloftsreglen i SEL § 11B var at beskære fradragsretten for selskaber med store nettofinansieringsudgifter i forhold til den skattemæssige værdi af selskabets aktiver. Reglen beskærer derfor fradragsretten for nettofinansieringsudgifter, der overstiger en forud fastsat procentdel (defineret som en standardrente) af den skattemæssige værdi af selskabets aktiver.

Formålet med reglerne var således ikke at beskære fradragsretten for velkonsoliderede virksomheder. Ikke desto mindre kan reglerne for medregning af kursgevinster/kurstab på finansielle kontrakter medføre, at der i ét indkomstår sker en beskæring på grund af medregning af et kurstab, som senere blot modsvares af reduceret renteudgift.

Dette kan være tilfældet, hvor en virksomhed afdækker sine renterisici ved brug af en swapaftale, d.v.s. tilfælde hvor den finansielle kontrakt ikke er et udslag af spekulation, men derimod afdækning af en driftsrisiko. Har virksomheden f.eks. optaget en gæld med variabel forrentning kan risikoen for at renten stiger afdækkes ved brug af en swapaftale, hvor virksomheden aftaler sig til en fast rente. Sikring af renterisiko på variabelt forrentet gæld ved brug af swapaftaler er helt almindeligt forekommende i større virksomheder, og anvendes bl.a. ofte af ejendomsselskaber.

Swapaftalen har en markedsværdi, der kursreguleres årligt og skal indgå i den skattepligtige indkomst efter lagerprincippet. Tab og gevinst herpå skal ifølge SEL § 11 B, stk. 4 medregnes i opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne, hvorimod værdien af swapaftalen ikke skal medregnes i aktivgrundlaget, jf. stk. 5.

Har en virksomhed indgået en renteswap med henblik på at afdække risikoen for stigende rente på virksomhedens variabelt forrentede gæld f. eks. i en udlejningsejendom, vil et fald i

den generelle markedsrente medføre, at markedsværdien af swapaftalen bliver negativ. Den negative markedsværdi af swapaftalen er udtryk for, at virksomheden fremover skal betale en større differencerente til modparten på swapaftalen, fordi virksomheden med swapaftalen har bundet sig til at betale en fast rente til swapmodparten, mens virksomheden fra swapmodparten modtager en variabel rente, der grundet rentefaldet nu er endnu lavere end den faste rente. Renteændringer kan derfor have meget stor effekt på markedsværdien af en swap.

Den negative værdi af swappen er skattemæssigt et kurstab på finansielle instrumenter, der i henhold til SEL § 11 B, stk. 4 skal medregnes i nettofinansieringsudgifterne for det pågældende år. Dette uanset at kurstabet reelt vedrører differencerenter, der skal betales over måske mange år.

Hvis renten efterfølgende stiger igen, vil der komme en positiv regulering til swapaftalen, der tilsvarende vil medføre en kursgevinst. Ifølge den gældende bestemmelse i § 11B, stk. 10 kan kurstab på f. eks. en swapaftale der beskæres på grund af rentebegrænsningsreglerne kun fremføres i 3 år efter beskæringen til modregning i fremtidige kursgevinster. Denne asymmetri rammer velkonsoliderede virksomheder, der reelt søger at afdække en driftsrisiko, hvilket FSR finder er uhensigtsmæssigt.

Hvis renten derimod ikke stiger igen, vil tabet på swapaftalen være permanent

I begge disse situationer opstår der en væsentlig merbeskatning, som ikke ville opstå, hvis den finansielle aftale (swapaftalen) blev fordelt over den periode, som den afdækker.

Det forekommer helt urimeligt, at renteloftreglen skal have forskellige konsekvenser, alt efter om et selskab optager et fast forrentet lån eller et variabelt forrentet lån, der herefter "swappes" til en fast rente. Selvom låneprovenuet anvendes til anskaffelse af aktiver, der indgår i grundlaget for renteloftet, vil selskabet, hvis det vælger et variabelt forrentet lån og en renteswap, risikere at blive ramt af renteloftet, mens dette ikke er tilfældet, hvis selskabet vælger at optage et fast forrentet lån.

Situationen er pt. bl.a. aktuel for selskaber som ejer en eller flere udlejningsejendomme, og som har afdækket variabelt forrentet prioritetsgæld med swapaftaler for at fastlåse renten. I realiteten er der tale om sikring af at (leje)indtægterne kan dække (rente)udgifterne. Selv velkonsoliderede selskaber bliver herved mere end dobbeltbeskattede.

FSR skal opfordre til, at denne problemstilling søges løst hurtigst muligt.

En løsning kan være, at der indsættes en ubegrænset fremførselsret for de her omtalte kurstab, eller at swapaftaler til brug for beregningen efter § 11 B (og § 11 C) fordeles over den periode, som aftalen løber. Det kan også være en løsning, at kontrakten som dækker renteforpligtelser medtages under KGL § 30, stk. 1, nr. 7, eller blot selvstændigt undtages i SEL § 11 B og § 11 C.

12. Skattefri virksomhedsomdannelse – Lovudkastet § 9

FSR finder det positivt at Skatteministeriet udstrækker reglerne for skattefri virksomhedsomdannelse til at gælde omdannelse til udenlandske selskaber.

FSR finder det dog problematisk og formentlig i strid med EU-retten, at der i § 5, stk. 2 i lov om skattefri virksomhedsomdannelse foreslås indsat en exitbeskatning for aktiver og passiver, der ikke tilknyttes et fast driftssted i Danmark. I samme forbindelse bør § 5, stk. 1 om exitbeskatning ved omdannelse af en virksomhed, hvor aktiver og passiver er tilknyttet et fast driftssted eller en fast ejendom i udlandet ophæves.

Baggrunden herfor er, at exitbeskatning reelt bremser muligheden for at foretage skattefri virksomhedsomdannelse af personlige virksomheder i udlandet pga. samspillet mellem danske og udenlandske skatteregler.

Det er tvivlsomt, om exitbeskatning er i overensstemmelse med EU-reglerne, idet den danske beskatning ved omdannelse af aktiviteter i udlandet er højere end ved omdannelse af aktiviteter i Danmark. FSR skal opfordre Skatteministeriet til, at redegøre for hvorledes ministeriet finder reglerne i overensstemmelse med EU-retten, ikke mindst i relation til de verserende sager hvor Danmark, Holland og Belgien officielt er blevet bedt om at ændre reglerne for exit beskatning.

Konsekvenserne af de foreslåede regler kan overordnet illustreres i nedenstående skema:

	A. Skattepligtig Omdannlse	B. Skattefri omdannelse	C. Skattepligtig omdannelse i DK + udl.	D. Skattefri omdannelse i udl. og Exit beskatning i DK	E. Skattefri omdannelse i udl., ingen Exit beskatning i DK
Apportindskud i selskab					
Markedsværdi af aktiver	1500	1500	1500	1500	1500
Skattemæssig værdi af aktiver	700	700	700	700	700
Gæld	500	500	500	500	500
Udskudt skat (25% af 800)		200		200	200
Skattemæssig A-sum på aktier	800	200	800	800	200
Avance opgørelse					
Avance ved apportindskud	800	800	800	800	800
Udenlandsk skat ved apportindskud 45%			360		
Dansk skat af avance ved apportindskud 56%	448		448	448	
Dansk skat efter credit			88		
Skat ved salg af aktier 42%	0	252	0	0	252
Personens formue	552	548	552	352	548

Eksemplerne viser at med exitbeskatning i Danmark af udenlandske aktiviteter i forbindelse med skattefri virksomhedsomdannelse, vil det reelt ikke være hensigtsmæssigt at foretage en skattefri virksomhedsomdannelse, uanset mulighederne herfor i Danmark og udlandet.

Ved at undlade exitbeskatning i forbindelse med skattefri virksomhedsomdannelse stilles personen på samme måde, som hvis virksomheden var beliggende i Danmark, sml. eksempel B. og E.

Der vil naturligvis være situationer, hvor personen stilles anderledes end ved omdannelse af en dansk virksomhed, nemlig dårligere hvis selskabsskatten i udlandet er højere end i Danmark. Det modsatte er gældende ved en lavere selskabsskat, hvilket alene skyldes forskelle i skattesatserne i udlandet henholdsvis Danmark.

Som det fremgår af ovenstående medfører exitbeskatningen ved skattefri virksomhedsomdannelse af aktiviteter i udlandet, at det ikke er hensigtsmæssigt at foretage en skattefri virksomhedsomdannelse i Danmark af udenlandske virksomheder.

FSR skal anmode om Skatteministeriets kommentarer til ovenstående.

Såfremt Skatteministeriet fastholder en exitbeskatning ved skattefri virksomhedsomdannelse, vil der i forbindelse med opgørelse af anskaffelsessummen for aktierne - som FSR forstår de nuværende regler - ikke ske reduktion af handelsværdien for de omdannede aktiver og passiver med den del af den skattepligtige fortjeneste, der er blevet udløst ved exitbeskatningen. Tilsvarende synes handelsværdien af de modtagne aktier ved en skattefri tilførsel af aktiver, at blive opgjort uden hensyntagen til den skat, som udløses i forbindelse med exitbeskatning for de aktiver og passiver, der udgår af dansk beskatningsfære.

Skatteministeriet bedes oplyse om dette er korrekt.

---oo0oo---

Såfremt der er spørgsmål til ovenstående, står foreningen gerne til rådighed herfor.

Med venlig hilsen

John Bygholm
formand for skatteudvalget

Mette Bøgh Larsen
skattekonsulent

Skatteministeriet
Nicolai Eigtvedsgade 28
1402 København K
Selskabogaktionaerer@skat.dk

København, den 20. oktober 2010

Forslag til Lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, selskabsskatteloven og forskellige andre love (opfølgning på harmoniseringen af selskabers aktieafkastbeskatning m.v.)

Ad § 3, nr. 1 – Fondes realisationsbeskatning af investeringsbeviser mv.

Siden forårspakke 2.0 har fonde haft en særlig mulighed for også at kunne vælge realisationsbeskatning af noterede aktier og alle typer af investeringsbeviser. Betingelsen for at kunne vælge realisationsbeskatning er, at fonden hvert år overholder sin uddelingsforpligtelse. Det nuværende realisationsprincip hænger fint sammen med bestemmelsen om, at fonde har pligt til at udlodde deres realiserede indtægter.

Derfor undrer InvesteringsForeningsRådet sig over § 3, nr. 1 i lovforslaget, som skærper bestemmelsen i Fondsbeskatningslovens § 3, stk. 3 således, at fonde fremover skal lagerbeskattes af alle investeringsbeviser. Det resulterer i, at fonde også skal uddele avancer, som endnu ikke er realiseret af fonden, og det vil udvande fondenes kapital, hvis investeringsbeviserne er faldet i værdi, når de skal sælges for at skaffe likviditet til uddelingen.

Endvidere undrer det, at fonden ifølge lovforslaget fortsat kan **vælge**, at direkte investeringer i noterede aktier bliver realisationsbeskattet, mens der er **krav** om, at en identisk investering i aktiebaserede udloddende investeringsbeviser skal lagerbeskattes. Det introducerer en uacceptabel forskelsbehandling, som i praksis nemt kan betyde, at fondene fravælger den risikospredning der opnås via investeringsbeviser.

Tvungen lagerbeskatning af aktiebaserede udloddende investeringsforeninger, der investerer i udenlandske aktier, vil i øvrigt føre til en overbeskatning af fonden. Det skyldes, at fonden ikke længere kan fratrække udenlandske kildeskatter i sin egen indkomstopgørelse. Denne mulighed ville fonden have, hvis den i stedet havde foretaget investeringen direkte i de udenlandske aktier. Det forøger forskelsbehandlingen mellem de to alternativer.

InvesteringsForeningsRådet lægger stor vægt på ligestilling mellem de to investeringsalternativer. Derfor bør en fond også fremover kunne vælge, at aktiebaserede udloddende investeringsbeviser bliver realisationsbeskattet.

Amaliegade 31
DK 1256 København k.
Tlf. +45 3332 2981
E-mail: info@ifr.dk
www.ifr.dk

Det følger naturligt af, at beskatningen af udloddende investeringsbeviser hviler på et "transparensprincip", så eksempelvis fonde mfl. bliver beskattet på samme måde som ved direkte køb af investeringsforeningens underliggende aktiver. Princippet gennemføres ved, at en udloddende investeringsforening skal udlodde alle likvide indtægter herunder udbytter og realiserede aktieavancer, som herefter beskattes hos fonden. Da fonde har mulighed for at vælge realisationsbeskatning ved en direkte investering i noterede aktier, medfører transparensprincippet således, at fonde bør kunne vælge realisationsbeskatning af beviser i udloddende aktieafdelinger.

Hvis der er spørgsmål til det anførte, står IFR naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

InvesteringsForeningsRådet

Jens Jørgen Holm Møller

Dato 20. oktober 2010

Landbrug & Fødevarer

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000
F +45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
Att.: Peter Ambus
Selskabogaktionaerer@Skat.dk

Høring over lovforslag om opfølgning på harmoniseringen af selskabers aktieafkastbeskatning m.v.

Landbrug & Fødevarer har modtaget ovennævnte udkast il lovforslag i høring.

I det følgende kommenteres præciseringen af reglerne i ejendomsavancebeskatningsloven vedrørende genanbringelse.

Landbrug & Fødevarer er tilfredse med, at der med lovforslaget sker en tydeliggørelse af reglerne om hovedaktionærs mulighed for genanbringelse af avancen ved køb og salg af ejendom. Disse regler er imidlertid begrænset til ejendomme ejet af fysiske personer.

Der burde parallelt hermed være mulighed for, at der kan ske genanbringelse i den situation, hvor ejeren af den udlejede ejendom er en juridisk person, som udlejer til hovedaktionærer eller til koncernforbundne selskaber.

Herudover finder Landbrug & Fødevarer at den præcisering af genanbringelsesreglerne, der skete ved Forårspakke 2.0, giver anledning til tvivl. Ifølge bemærkninger kan A alene genanbringe halvdelen af fortjenesten svarende til A's ideelle andel af driftsinteressentskabet. Det fremgår ikke om det er halvdelen af hele fortjenesten eller halvdelen af A's egen fortjeneste. Med andre ord er det halvdelen af det hele eller halvdelen af det halve?

Landbrug & Fødevarer finder, at det skal være muligt for en interessent at genanbringe sin andel af avancen fra et ejendomssalg i sin andel af købesummen i en ejendom, der drives af et interessentskab, dvs. halvdelen af hele avancen, hvis den ideelle andel er på 50 pct.

Vi ønsker at denne usikkerhed afklares, gerne ved præcisering af lovgivningen.

Vi skal henvise til vedlagte høringssvar fra Videncentret for Landbrug, hvor disse forhold er uddybet.

Herudover indeholder det vedlagte høringssvar en lang række kommentarer til de øvrige dele af udkastet til lovforslag.

Med venlig hilsen

Lars Egholm
Skattepolitisk konsulent
Tlf. dir. 33394673
e-mail: leg@llf.dk

VIDENCENTRET FOR LANDBRUG
Økonomi

Agro Food Park 15
Skejby
DK 8200 Århus N

T +45 8740 5000
F +45 8740 5010
E vfl@vfl.dk
W vfl.dk

Skatteministeriet
Selskabogaktionaerer@Skat.dk

14. oktober 2010

Bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, selskabsskatteloven og forskellige andre love (opfølgning på harmoniseringen af selskabers aktieafkastbeskatning m.v.) (j. nr. 2010-511-0045)

Videncentret for Landbrug har følgende bemærkninger til de foreslåede ændringer. Spørgsmål vedr. afsnit 1 bedes rettet til chefkonsulent Søren Hjorth, shr@vfl.dk. Spørgsmål vedr. afsnit 2-5 bedes rettet til specialkonsulent Jens Jul Jacobsen, jsj@vfl.dk.

1. Bemærkninger til § 2

IKRAFTTRÆDEN AF BESTEMMELSER OM GENANBRINGELSE

Videncentret konstaterer med tilfredshed, at der sker en tydeliggørelse af lovteksten, således at det nu klart fremgår, at en udlejning af hovedaktionærens ejendom til hovedaktionærens selskab anses for erhvervsmæssig virksomhed, og at hovedaktionæren derfor har mulighed for at genanbringe avancen ved salget af ejendommen. Dermed imødekommes et ønske fra Landbrug & Fødevarer om en omformulering af lovteksten.

Det præciseres i de almindelige bemærkninger, at der ikke er tale om en realitetsændring.

Det vil sige, at det siden indførelsen af undtagelsesreglen med virkning fra 22. april 2009 har været gældende, at man har kunnet genanbringe avance fra salg af en til selskabet udlejet ejendom, hvis betingelserne i øvrigt var opfyldt.

Da det fremgår af ikrafttrædelsesbestemmelserne i lovudkastets § 14, stk. 8, at undtagelsesreglen i den nye udformning har virkning fra og med indkomståret 2011, kan det frygtes, at bestemmelsen tolkes således, at det i perioden fra 22. april 2009 til begyndelsen af indkomståret 2011 ikke har været muligt at genanbringe avancen.

Der ønskes derfor enten en ændring af ikrafttrædelsesbestemmelserne, således at undtagelsesreglen i den foreslåede udformning har virkning ved salg af ejendomme fra den 22. april 2009, eller at det klart af de almindelige bemærkninger kommer til at fremgå, at avan-

cer fra salg af erhvervsejendomme, som hovedaktionæren har udlejet til sit eget selskab, i den ovenfor anførte periode, er omfattet af undtagelsesreglen.

UDLEJNING TIL KONCERNFORBUNDNE SELSKABER

Som det fremgår, er bestemmelsen afgrænset til de situationer, hvor den udlejede ejendom er ejet af en *fysisk person*. Efter den foreslåede formulering kan der modsætningsvis ikke ske genanbringelse i de situationer, hvor ejeren af den udlejede ejendom er en *juridisk person*.

I praksis er det ikke ualmindeligt, at en ejendom, der anvendes i driften af en erhvervsvirksomhed, ejes af et koncernforbundet selskab. I disse tilfælde indgås en lejeaftale mellem driftsselskabet som lejer og ejendomsselskabet som udlejer. Rent selskabsretlige overvejelser, herunder ønsket om risikoafgrænsning, ligger ofte til grund for etablering af en sådan koncernstruktur. Efter den nugældende formulering af ejendomsavancebeskatningslovens § 6 A anses ejendomsselskabet for at drive passiv udlejningsvirksomhed, uagtet at ejendommen anvendes som en aktiv driftsejendom i koncernen. I dette tilfælde kan der således ikke ske genanbringelse af den ejendomsavance som ejendomsselskabet realiserer ved salg af ejendommen.

Dette forekommer ikke hensigtsmæssigt.

Det foreslås derfor, at definitionen på passiv udlejningsvirksomhed i ejendomsavancebeskatningslovens § 6 A, stk. 1, jf. stk. 5 indskrænkes yderligere, således at udlejning af driftsejendomme mellem koncernforbundne selskaber, jf. selskabsskattelovens § 31C, ikke anses for passiv virksomhed. Herefter vil et ejendomsselskab kunne genanbringe ejendomsavancen ved salg af en udlejet driftsejendom – på samme måde som et driftsselskab, efter den nugældende formulering, kan genanbringe avancen ved salg af en driftsejendom. Med en sådan ændring, vil det således ikke være skattereglerne (herunder mulighederne for genanbringelse), der bliver udslagsgivende for en koncerns valg af selskabsstruktur, men i højere grad rent selskabsretlige overvejelser.

UDLEJNING TIL INTERESSENTSKAB

Som ovenfor anført har Skatteministeriet har fundet det nødvendigt at omformulere lovteksten, så der ikke er tvivl om, at der også kan genanbringes avance ved hovedaktionærens salg af den udlejede ejendom.

Også på et andet punkt giver de stramninger af genanbringelsesreglerne, der skete ved Forårspakke 2.0 i 2009, anledning til tvivl. Tvivlen opstår bl.a., når der sælges en erhvervsejendom ejet af flere personer, og ejendommen har været udlejet til et interessentskab, der ejes af samme personkreds.

I forbindelse med høringen af lovforslag L 202 (2008-09) foreslog Landbrug & Fødevarer (Dansk Landbrug), at der blev indført en tilsvarende regel, gældende ved udlejning til interessentskaber.

Skatteministeriets kommentar hertil var:

> *"Der ses ikke at være et tilsvarende problem for så vidt angår interessentskaber, idet ejeren kan genanbringe i sin ideelle anpart."*

Videncentret (Landscentret) uddybede spørgsmålet og spurgte, om der kan ske genanbringelse i hele anskaffelsessummen for en landbrugsejendom (bortset fra stuehuset), hvis ejendommen bortforpagtes til et interessentskab, hvori ejeren deltager.

Skatteministeriets kommentar var:

> *"Hertil skal bemærkes, at ejeren af en erhvervsejendom kan genanbringe fortjenesten ved salg af ejendom i sin andel af en ejendom ejet af et interessentskab, hvis betingelserne for genanbringelse i øvrigt er opfyldt."*

Skatteministeriet har også besvaret et spørgsmål vedrørende udlejning til et interessentskab, hvor to interessenter personligt ejer sine egne ejendomme, og hvor ejendommene indgår i et fælles driftsinteressentskab.

Spørgsmålet illustreres med et eksempel. A ejer ejendommen A1 og B ejer ejendommen B1. A og B driver begge ejendomme i et interessentskab, hvor begge ejer halvdelen. Der spørges om, hvor stor en andel af fortjenesten A kan genanbringe, hvis ejendom A1 sælges. Skatteministeriet svarede således:

> *"Dertil kan bemærkes, at det er en betingelse for at kunne genanbringe, at den pågældende både ejer ejendommen og ejendommen anvendes erhvervsmæssigt af ejeren. A kan derfor ved salg alene genanbringe halvdelen af fortjenesten svarende til A's ideelle andel af driftsinteressentskabet.*
>
> *Det bemærkes, at lovforslaget ikke ændrer disse regler."*

Det må ud fra ovenstående svar anses for usikkert, i hvilket omfang der kan ske genanbringelse, når der er tale om køb og salg af ejendomme, der anvendes i interessentskaber.

På grund af usikkerheden ønskes det nu afklaret, hvordan genanbringelsesreglerne skal forstås i nedenstående situationer.

<u>*Eksempel 1*</u>

To landmænd A og B ejer i lige sameje en landbrugsejendom, der udlejes til et interessentskab, der ejes af A og B i fællesskab med 50 % til hver. A og B er aktive deltagere i interessentskabet, der driver landbrugsvirksomhed fra ejendommen. Landbrugsejendommen sælges med en samlet avance på 10 mio. kr.

A køber herefter en anden landbrugsejendom i lige sameje med landmand C, og As andel af den erhvervsmæssige købesum udgør 5 mio. kr. Denne ejendom skal udlejes til et interessentskab, der ejes og drives af A og C i fællesskab med 50 % til hver.

Kan A genanbringe sin andel af avancen, dvs. 5 mio. kr., i sin andel af købesummen 5 mio. kr.?

Eksempel 2

To landmænd A og B ejer i lige sameje en landbrugsejendom, der udlejes til et interessentskab, der ejes af A, B og C i fællesskab med 33 1/3 % til hver. A, B og C er aktive deltagere i interessentskabet, der driver landbrugsvirksomhed fra ejendommene.

Landbrugsejendommen sælges med en samlet avance på 10 mio. kr.

A køber herefter en anden landbrugsejendom i lige sameje med landmand D, og As andel af den erhvervsmæssige købesum udgør 5 mio. kr. Denne ejendom skal udlejes til et interessentskab, der ejes og drives af A og D i fællesskab med 50 % til hver.

Kan A genanbringe sin andel af avancen, dvs. 5 mio. kr., i sin andel af købesummen 5 mio. kr.?

Eksempel 3

To landmænd A og B ejer hver sin landbrugsejendom. Begge ejendomme udlejes til et interessentskab, der ejes af A og B i fællesskab med 50 % til hver. A og B er aktive deltagere i interessentskabet, der driver landbrugsvirksomhed fra ejendommene.

A sælger sin landbrugsejendom med en avance på 10 mio. kr.

A køber herefter en anden landbrugsejendom, hvor den erhvervsmæssige købesum udgør 10 mio. kr.

Kan A genanbringe avancen, dvs. 10 mio. kr., i købesummen 10 mio. kr.?

Eksempel 4

To landmænd A og B ejer hver sin landbrugsejendom. Begge ejendomme udlejes til et interessentskab, der ejes af A, B og C i fællesskab med 33 1/3 % til hver. A, B og C er aktive deltagere i interessentskabet, der driver landbrugsvirksomhed fra ejendommene.

A sælger sin landbrugsejendom med en avance på 10 mio. kr.

A køber herefter en anden landbrugsejendom, hvor den erhvervsmæssige købesum udgør 10 mio. kr.

Kan A genanbringe avancen, dvs. 10 mio. kr., i købesummen 10 mio. kr.?

2. Ændringer vedrørende KGL § 23 og ABL § 22

AD § 1, NR. 4 OG § 6, NR. 5

Ved indførelsen af skattepligt/fradrag for personers fordringer i danske kroner ved vedtagelsen af L 112 blev der indført en bagatelgrænse på 2.000 kr. Skattepligten, henholdsvis adgangen til fradrag, indtræder således efter den nugældende bestemmelse i kursgevinstlovens § 14 alene, hvis årets nettogevinst/-tab sammenlagt med gevinst og tab på gæld i

fremmed valuta, jf. kursgevinstlovens § 23, og sammenlagt med gevinst/tab på udloddende obligationsbaserede investeringsforeninger, jf. ABL § 22, overstiger 2.000 kr.

Hermed videreføres den bagatelgrænse, der tidligere har været gældende for gevinst og tab på fordringer og gæld i fremmed valuta, i et vist omfang, idet den samtidig dels udbredes til også at gælde fordringer i danske kroner, dels hæves til 2.000 kr. Ændringen har virkning fra og med indkomståret 2010. Tilsvarende er bagatelgrænsen medtaget i KGL § 23 om gæld i fremmed valuta, men her er det alene gevinster og tab efter KGL § 14, der er medtaget. Dvs. at gevinster/tab efter ABL § 22 ikke er medtaget.

Den skattepligtige kan dog for indkomståret 2010 vælge at opgøre gevinst og tab for fordringer og gæld i fremmed valuta efter de hidtil gældende regler i kursgevinstlovens §§ 16 og 23, jf. lovbekendtgørelse nr. 1002 af 26. oktober 2009. Det betyder f.eks., at et nettotab på fordringer og gæld i fremmed valuta kan fradrages, hvis tabet overstiger 1.000 kr. i modsætning til efter den bagatelgrænse, der efter lovændringen forhøjes til 2.000 kr. Gevinst og tab på fordringer i danske kroner, erhvervet fra og med den 27. januar, og gevinster på sortstemplede fordringer i danske kroner erhvervet før den 27. januar 2010, medregnes da fuldt ud ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Ved opgørelsen efter KGL § 14 skal også medregnes gevinst/tab på udloddende obligationsbaserede investeringsforeninger, uden at der dog gælder en bagatelgrænse for disse isoleret. Dette skyldes, at der ved en fejl ikke blev indføjet en bestemmelse om bagatelgrænse i ABL § 22. Tilsvarende er der ved en fejl ikke henvist til ABL § 22 i KGL § 23 om gæld i fremmed valuta.

Det er meget hensigtsmæssigt, at der rettes op på disse fejl. Dette sker dog efter Videncentrets opfattelse ikke i tilstrækkelig grad ved det foreliggende udkast. Årsagen hertil er tilsyneladende, at det overses, at ændringerne vedrørende ABL § 22 vedtaget ved vedtagelsen af L 112 først har virkning for salg den 1. januar 2011 eller senere. Dvs. at det først er fra og med dette tidspunkt, at der alene sondres mellem obligationsbaserede og aktiebaserede foreninger, og at det først er fra dette tidspunkt, at der gives generelt fradragsret for tab på obligationsbaserede foreninger.

Skatteministeriet foreslår for det første, at gevinster/tab efter ABL § 22 medtages ved formuleringen af bagatelgrænsen i KGL § 23. Dette skal have virkning fra indkomståret 2010, dog således at man fortsat kan vælge den gamle bagatelgrænse med de deraf følgende konsekvenser.

Videncentret skal herved anmode om, hvorvidt det kan bekræftes, at det – for så vidt indkomståret 2010 samt salg inden 1. januar 2010 samt ved lagerbeskatning i indkomståret 2010 – alene drejer sig om tab på investeringsforeningsbeviser i udloddende obligationsbaserede investeringsforeninger, der udelukkende investerer i fordringer i fremmed valuta?

For det andet foreslår Skatteministeriet ifølge udkastet, at der indsættes følgende i ABL § 22, stk. 1 med virkning fra indkomståret 2010:

> *"I § 22, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.: "1. pkt. finder dog alene anvendelse, hvis årets nettogevinst eller nettotab sammenlagt med nettogevinster og nettotab på fordringer og gæld omfattet af kursgevinstlovens §§ 14 og 23 overstiger 2.000 kr."*

Ifølge udkast til bemærkningerne er der ikke tvivl om, at det hermed er tilsigtet, at fejlen i ABL § 22 skal rettes op, jf. følgende:

> *"Det foreslås, at gevinst og tab på investeringsforeningsbeviser i udloddende obligationsbaserede investeringsforeninger, jf. aktieavancebeskatningslovens § 22, alene skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, hvis årets nettogevinst eller -tab sammenlagt med nettogevinst og -tab på fordringer omfattet af kursgevinstlovens § 14 og gæld i fremmed valuta omfattet af kursgevinstlovens § 23 overstiger 2.000 kr.*
>
> *Ved lov nr. 724 af 25. juni 2010 blev den eksisterende bagatelgrænse på 1.000 kr. i relation til gevinst og tab på fordringer og gæld i fremmed valuta med virkning for indkomståret 2010 dels forhøjet til 2.000 kr., dels udvidet til også at gælde fordringer i danske kroner. Samtidig blev gevinst og tab på investeringsforeningsbeviser i udloddende obligationsbaserede investeringsforeninger omfattet af bestemmelsen, således at gevinst og tab på disse beviser indgår ved beregningen af, om bagatelgrænsen finder anvendelse. Ved en fejl blev der ikke i aktieavancebeskatningslovens § 22 indført en korresponderende regel, der sikrer, at bagatelgrænsen også gælder i relation til beskatningen af gevinst og tab på investeringsforeningsbeviser.*
>
> *Det foreslås derfor, at gevinst og tab på investeringsforeningsbeviser i udloddende obligationsbaserede investeringsforeninger, jf. aktieavancebeskatningslovens § 22, alene skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, hvis årets nettogevinst eller -tab sammenlagt med nettogevinst og -tab på fordringer omfattet af kursgevinstlovens § 14 og gæld i fremmed valuta omfattet af kursgevinstlovens § 23 overstiger 2.000 kr."*

Det er således tilsigtet, at ændringen både skal omhandle gevinst og tab.

Hvis formuleringen bliver indsat som foreslået giver det dog anledning til 2 problemer, der har baggrund i, at ABL § 22 også blev ændret ved vedtagelsen af L 112. Denne ændring har dog som nævnt først virkning for afståelse af beviser i udloddende investeringsforeninger, der afstås den 1. januar 2011 eller senere.

Hvis udkastet vedtages, vil ABL § 22, stk. 1 og 2, 1.pkt. have følgende ordlyd i 2010 (for beviser, der sælges inden 1. januar 2011/hvor der sker lagerbeskatning i 2010):

> *"§ 22, stk. 1. Gevinst ved afståelse af omsættelige beviser for indskud i udloddende investeringsforeninger, jf. ligningslovens § 16 C, stk. 1, der ikke er aktiebaserede, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. 1. pkt. finder dog alene anvendelse, hvis årets nettogevinst eller nettotab sammenlagt med nettogevinster og nettotab på fordringer og gæld omfattet af kursgevinstlovens §§ 14 og 23 overstiger 2.000 kr.*
>
> *Stk. 2. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrages tab ved afståelse af investeringsforeningsbeviser som omhandlet i stk. 1, når investeringsforeningen udelukkende investerer i fordringer i fremmed valuta omfattet af kursgevinstlovens § 16, jf. dog nærværende lovs § 14...."*

For beviser der sælges fra og med den 1. januar 2011 vil ABL § 22, stk. 1 og 2 have følgende ordlyd:

> *"§ 22. Gevinst og tab ved afståelse af omsættelige beviser for indskud i udloddende investeringsforeninger, jf. ligningslovens § 16 C, stk. 1, der er obligationsbaserede, jf. stk. 2-5, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. 1. pkt. finder dog alene anvendelse, hvis årets nettogevinst eller nettotab sammenlagt med nettogevinster og nettotab på fordringer og gæld omfattet af kursgevinstlovens §§ 14 og 23 overstiger 2.000 kr. For omsættelige investeringsforeningsbeviser finder reglen i § 14 tilsvarende anvendelse.*
>
> *Stk. 2. En udloddende investeringsforening er obligationsbaseret, hvis mindre end 50 pct. af foreningens aktivmasse i løbet af foreningens indkomstår gennemsnitligt er placeret i værdipapirer m.v. omfattet af denne lov, bortset fra aktier omfattet af § 19 og investeringsforeningsbeviser omfattet af nærværende bestemmelse. Det er endvidere en betingelse, at den resterende del af aktivmassen udelukkende er placeret i værdipapirer m.v. og i foreningens administrationsbygning."*

For så vidt angår salg inden 1. januar 2011 af beviser i udloddende investeringsforeninger/lagerbeskatning i 2010 medfører ordlyden af stk. 1 således for det første, at det alene er gevinster på beviser i udloddende foreninger, der er underlagt bagatelgrænsen. Tabene efter stk. 2 er derimod ikke omfattet af bagatelgrænsen, og falder udenfor. Dette er ikke i overensstemmelse med bemærkningerne. Dertil kommer ordlyden til at indeholde en modstrid, idet man i tilføjelsen opererer med begrebet "nettotab" i første del af det nye punktum

Ordlyden af § 22 samt KGL § 14 vil således kunne medføre dobbelt fradrag, jf. følgende eksempel:

<u>Eksempel 1 (efter en ordlydsfortolkning):</u>

Skattemæssigt kan der opgøres følgende gevinster/tab:

Gevinst på obligationer købt efter 26. januar 2010 (§14)	*50.000 kr.*
Tab på salg af beviser i udloddende obligationsbaserede investeringsforeninger, der udelukkende investerer i udenlandske obligationer (§22)	*-49.000 kr.*

Det forudsættes, at der ikke er andre gevinster tab, der er omfattet af bagatelgrænsen.

1. *Efter KGL § 14 kan der opgøres følgende nettoresultat: 50.000 kr. - 49.000 kr.=1.000 kr. Da dette er under bagatelgrænsen, er der ikke skattepligt efter KGL § 14 som den fortsat vil være formuleret. (Tilsvarende vil gælde hvis gevinsten var på gæld i fremmed valuta, såfremt KGL § 23 ændres som ovenfor anført.)*
2. *Efter ordlyden i ABL § 22, stk. 2 er der fradrag for tabet på de 49.000 kr.*

Hensigten har formentlig været, at resultatet skulle være således:

Eksempel 2:

Skattemæssigt kan der opgøres følgende gevinster/tab:

Gevinst på obligationer købt efter 26. januar 2010 (§ 14)	*50.000 kr.*
Tab på salg af beviser i udloddende obligationsbaserede investeringsforeninger, der udelukkende investerer i udenlandske obligationer (§ 22)	*-49.000 kr.*

Det forudsættes, at der ikke er andre gevinster tab, der er omfattet af bagatelgrænsen.

1. *Efter KGL § 14 kan der opgøres følgende nettoresultat: 50.000 kr. - 49.000 kr.=1.000 kr. Da dette er under bagatelgrænsen, er der ikke skattepligt efter KGL § 14 som den fortsat vil være formuleret. (Tilsvarende vil gælde hvis gevinsten var på gæld i fremmed valuta, såfremt KGL § 23 ændres som ovenfor anført.)*
2. *Efter formålet med ændringen i ABL § 22, stk. 1 skal der opgøres det samme nettoresultat. Der er således ikke selvstændigt fradrag for tabet på de 49.000 kr.*

Der bør umiddelbart tages højde for dette ved udfærdigelsen af ændringsforslaget, således at der tages højde for at ændringerne af § 22 først har virkning fra salg foretaget den 1. januar 2010 eller senere.

Fra salg fra og med 1. januar 2011 er både gevinst og tab omfattet af bagatelgrænsen, idet de begge medtages i § 22, stk. 1, 1. pkt.

Det bemærkes, at man – hvis man har valgt lagerprincippet for f.eks. gæld i fremmed valuta er bundet til også at anvende lagerprincippet for beviser i udloddende investeringsforeninger omfattet af ABL § 22. I indkomståret 2010 kan man dog komme ud af valget.

For det andet består problemerne i, at ABL § 22, stk. 1, ved salg inden 1. januar 2011/lagerbeskatning i 2010 relaterer sig til både gevinster ved salg af beviser i udloddende obligationsbaserede foreninger og til gevinster ved salg af beviser i udloddende blandede foreninger.

Ordlyden vil herefter medføre, at også gevinster på beviser i udloddende obligationsbaserede foreninger vil blive omfattet af bagatelgrænsen ved salg i indkomståret 2010 under forudsætning af salg inden 1. januar 2011/lagerbeskatning i 2010. Som det fremgår af udkastets bemærkninger er dette heller ikke tilsigtet.

Eksempel 3:

Skattemæssigt kan der opgøres følgende gevinster/tab:

Tab på gæld i fremmed valuta (§23)	*-3.000 kr.*
Gevinst på salg af beviser i udloddende blandede investeringsforeninger (§22)	*2.000 kr.*

Det forudsættes, at der ikke er andre gevinster tab, der er relevante i forhold til bagatelgrænsen.

Efter en ordlydsfortolkning af ABL § 22 og KGL § 23 vil der kunne opgøres et nettobeløb på -1.000 kr., der således vil være omfattet af bagatelgrænsen. Der skal således ikke selvangives noget.

Efter formålet vil der være fradrag for tabet på gælden i fremmed valuta på 3.000 kr., og der vil skulle ske beskatning af de 2.000 kr.

Dette viser således, at ordlyden i visse tilfælde vil være til gene for skatteyderen. Og dette er ikke i overensstemmelse med formålet, idet det ikke er hensigten, at de blandede foreninger skal medtages.

Eksempel 4:

Skattemæssigt kan der opgøres følgende gevinster/tab:

Gevinst på gæld i fremmed valuta (§23)	*1.000 kr.*
Gevinst på salg af beviser i udloddende blandede investeringsforeninger (§22)	*1.000 kr.*

Det forudsættes, at der ikke er andre gevinster tab, der er relevante i forhold til bagatelgrænsen

Efter en ordlydsfortolkning af KGL § 23 vil der kunne opgøres et nettobeløb på 2.000 kr., der således vil være omfattet af bagatelgrænsen. De 1.000 kr. i gevinst på gæld i fremmed valuta vil således ikke være skattepligtige.

Tilsvarende vil der efter en ordlydsfortolkning af ABL § 22 kunne opgøres et nettobeløb på 2.000 kr., der således vil være omfattet af bagatelgrænsen. De 1.000 kr. i gevinst på salg af beviser i udloddende blandede investeringsforeninger vil således ikke skulle beskattes.

Eksemplet viser således, at ordlyden også kan være til fordel for skatteyderen, uden at det er det, der har været hensigten. Efter formålet vil gevinsten på gælden i fremmed valuta på 1.000 kr. være omfattet af bagatelgrænsen, og der vil skulle ske beskatning af de 1.000 kr. i gevinst på salg af beviser i udloddende blandede investeringsforeninger.

Der bør umiddelbart tages højde for dette ved udfærdigelsen af ændringsforslaget, således at der tages højde for at ændringerne af § 22 først har virkning fra salg foretaget den 1. januar 2010 eller senere. Således at gevinster på de blandede foreninger ikke medtages under bagatelgrænsen.

Ved salg fra og med 1. januar 2011 udgår begrebet blandet forening, og der sondres derefter kun mellem aktiebaserede og obligationsbaserede investeringsforeninger.